



ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beaty Miničovej a členov senátu JUDr. Ivany Izakovičovej a JUDr. Petra Dukesa, v právnej veci navrhovateľa: **S. S. T., s. r. o., N.** IČO: X. právne zastúpený advokátom JUDr. R. B., P., proti odporcovi: **JUDr. V. K., Z.**, správca konkurznej podstaty úpadcu T., a. s., C. IČO: X., právne zastúpený: Advokátska kancelária K., B.,B., advokáti, s. r. o., Z., IČO: X., **o určenie poradia prihlásenej pohľadávky vo výške 938 784,37 eur (28 281 818,-- S.) s nárokom na oddelené uspokojenie**, na odvolanie navrhovateľa a odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15. decembra 2010 č. k. 61 Cbi 114/2001-520, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej **p o t v r d z u j e .**

V časti výroku o trovách konania rozsudok súdu prvého stupňa **m e n í** tak, že odporcovi náhradu trov prvostupňového konania nepriznáva.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu navrhovateľa, ktorou sa domáhal určenia poradia prihlásenej pohľadávky vo výške 938 784,37 eur (28 281 818,--

Sk) s nárokom na oddelené uspokojenie na tom skutkovom základe, že navrhovateľ má pohľadávku proti úpadcovi, vzniknutú nezaplatením kúpnej ceny dodaného valcového materiálu vo výške 28 281 818,-- Sk (938 784,37 Eur), zabezpečenú zmluvou o záložnom práve zo dňa 26. 10. 1998 na hnutelnú vec: lis LZK 4000 I.A., výrobné číslo 6420, rok výroby 1982, výrobca: Šmeral Brno, inv. č. (v evidencii T., a. s.): 51200007 a dodatkom č. 1 zo dňa 19. 04. 1999.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č. k. 7 Obo 17/03 zo dňa 02. 10. 2003 napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 61 Cbi 114/01 zo dňa 17. 09. 2002 v časti, ktorou súd prvého stupňa určil, že lis LZK 4000 I.A., výrobné číslo 6420, rok výroby 1982, výrobca Šmeral Brno, inv. č. (v evidencii T., a. s.) 51200007, patrí do konkurznej podstaty T., a. s., zmenil tak, že žalobu zamietol, a v časti, ktorou súd prvého stupňa určil, že pohľadávka žalobcu proti žalovanému v sume 28 281 818,-- S. je pohľadávkou oddeleného veriteľa s nárokom na oddelené uspokojenie, zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Po opätovnom zrušení rozsudku prvostupňového súdu Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 3 Obo 261/2007 zo dňa 10. 11. 2008 zrušil rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. k. 61Cbi 114/01-332 zo dňa 24. 10. 2007 a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, s tým, že prvostupňový súd vec neposudzoval tiež v zmysle § 18 v spojení s § 6 zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní a pochybil i v tom, že dôvodnosť žaloby posudzoval výlučne zo zoznamu konkurznej podstaty, na ktorý poukázal odporca, a treba sa zaoberať i tvrdením navrhovateľa, že sporný lis sa nachádza v priestoroch úpadcu.

Súd prvého stupňa uviedol, že Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 11. 05. 2001, sp. zn. 1K 307/2000 vyhlásil konkurz na majetok úpadcu T., a. s. v konkurze, C. Navrhovateľ si konkurznou prihláškou prihlásil svoju pohľadávku vo výške 28 281 818,-- Sk s nárokom na oddelené uspokojenie. Na prieskumnom pojednávaní dňa 26. 07. 2001 správca konkurznej podstaty nárok navrhovateľa čo do výšky uznal a pohľadávku navrhovateľa zaradil do I. triedy, čím poprel nárok navrhovateľa na oddelené uspokojenie, a to z dôvodu neplatnosti Zmluvy o zriadení záložného práva a tiež z dôvodu, že predmet záložného práva sa nenachádza v súpise konkurznej podstaty. Podľa zistenia súdu, navrhovateľ bol prítomný na prieskumnom pojednávaní dňa 26. 07. 2001, na ktorom bola stanovená lehota na podanie žaloby v lehote 31 dní. V tejto zákonnej lehote navrhovateľ podal na Krajský súd v Bratislave

žalobu o určenie, že pohľadávka navrhovateľa proti odporcovi v sume 28 281 818,-- Sk je pohľadávkou oddeleného veriteľa s nárokom na oddelené uspokojenie. Takto podaná žaloba je podľa názoru súdu, ako i podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, žalobou bez predpísaných náležitostí v zmysle § 42 ods. 3 a 79 ods. 1 O. s. p. Podľa § 43 ods. 1 O. s. p. išlo o nesprávne a neúplné podanie, ktoré je možné doplniť alebo opraviť, a to bez toho, aby došlo k zmeškaniu lehoty na podanie žaloby. Navrhovateľ včas uplatnenú žalobu upresnil (doplnil) dňa 04. 04. 2005 a následne aj na pojednávaní dňa 23. 10. 2007 po poučení súdom podľa § 43 ods. 1 O. s. p. V obidvoch prípadoch išlo o upresnenie žaloby, a nie o zmenu návrhu podľa § 95 ods. 1 O. s. p.

Súd prvého stupňa sa ďalej zaoberal námietkou odporcu, týkajúcou sa platnosti záložnej zmluvy a zistil, že zmluva o zriadení záložného práva je platná. Uviedol, že z obsahu Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 26. 10. 1998 je zrejmé, že predmet záložného práva je jednoznačne určitý a odkazuje aj na evidenciu úpadcu, v ktorej je majetok evidovaný pod č. 51200007. V tejto evidencii je lis označený ako lis kovací. Preto súd prvého stupňa nesúhlasil s názorom odporcu, že zmluva je neplatná z dôvodu neurčitosti podľa § 37 Obč. zák. Ďalej uviedol, že neurčitosť predmetu záložnej zmluvy nespôsobuje ani chybné označenie výrobného čísla 6020, namiesto ktorého má byť 6420, čo potvrdzuje aj stanovisko výrobcu listom zo dňa 14. 06. 2002 (č. 1, 69). Na vznik záložného práva pri hnutelných veciach sa vyžaduje aj odovzdanie veci záložnému veriteľovi. Splnenie tejto podmienky vyplýva z článku IV. Zmluvy o zriadení záložného práva, kde je uvedené, že „zástavca“ (odporca) je povinný označiť uvedený HIM viditeľne, zavesením tabule s nápisom „hmotný investičný majetok LZK 4000 I.A, evidenčné číslo HIM T. a. s. T., bol v zmysle záložnej zmluvy zo dňa 26. 10. 1998, zastavený firme S. S. T., s. r. o., N. oproti jej pohľadávke do termínu 30. 04. 1999. Zastavený HIM zostáva do 30. 04. 1999 v objekte T., a. s. T.“ Zriadenie záložného práva zavesením tabule je možné vtedy, ak skutočné odovzdanie je síce technicky možné, ale bolo by spojené s veľkými obtiažami. Súd prvého stupňa skonštatoval, že pokiaľ ide o predmetný lis, išlo o takýto prípad. Predmetný hnutelný majetok bol odovzdaný záložnému veriteľovi - navrhovateľovi v zmysle § 151b ods. 3 Obč. zák. dojednaním o povinnosti odporcu označiť predmetný lis. Tento spôsob odovzdania predmetu záložného práva zákon nevyklučuje. Súd prvého stupňa považoval aj Dodatok č. 1 bod 3 k Zmluve o zriadení záložného práva za platný, ktorým „dlžník odovzdal založený lis LZK 4000 (HIM č. 51200007) a súčasne veriteľ súhlasí s bezplatným užívaním

tohto HIM".

Súd prvého stupňa poukázal ďalej na to, že predmet záložného práva v čase vzniku záložného práva bol vo vlastníctve odporcu a bol k decembru 1999 pod označením „lis. kov. zap. LZK 4000A-1 p. č. 51200007" zapísaný v účtovnej evidencii odporcu (č. 1. 25). K mesiacu 11/2000 (č. 1. 33) sa predmetný lis v evidencii úpadcu pod p. č. 51200007 už nenachádzal. V rámci doplnenia dokazovania súd prvého stupňa zisťoval, aký lis bol v rámci dražby dňa 19. 04. 2001 vydražený, za týmto účelom súd nariadil obhliadku v priestoroch H. F., s. r. o., T. (bývalý objekt T., a. s. v konkurze, I.) a zistil, že celá výrobná linka LZK 4000A, v. č. 6420 sa v priestoroch nachádza. Konateľ spoločnosti uviedol, že túto linku (lis) kúpil od spoločnosti E. S., a. s., M., na základe kúpnej zmluvy zo dňa 28. 02. 2003 (č. 1. 458). Z obsahu kúpnej zmluvy i z preberacieho protokolu (č. 1. 461) vyplýva, že ide o ten istý lis, ktorý bol dňa 19. 04. 2001 vydražený spoločnosťou E. S., a. s., M. v exekučnom konaní vedenom na Exekútorskom úrade JUDr. M. Z. pod č. k. EX 72/2001 (zápisnica z dražby č. 1. 34) a z odpovede výrobcu zo dňa 20. 07. 2010 je zrejmé, že výrobca žiadny zo svojich strojov neoznačuje číslicami I. alebo II. Neexistujú taktiež dva stroje rovnakého výrobného čísla. Označenie LZK 4000A je typové označenie výrobku určitej konštrukčnej rady, podľa ktorej je stroj skonštruovaný a vyrobený. Označenie 4000 je vyjadrením „tvářecí síly", označenie A znamená, že ide o prvý výrobok v tomto typovom rade. Ďalšie označenie LZK 4000 B znamená, že pôvodný stroj bol inovovaný. Z takto doplneného dokazovania mal súd prvého stupňa za preukázané, že výrobná linka LZK 4000A v. č. 6420 bola dňa 19. 04. 2001 v rámci exekúcie odpredaná spoločnosti E. S., a. s., ktorá ho následne dňa 28. 02. 2003 na základe kúpnej zmluvy odpredala spoločnosti H. F., s. r. o. Podľa názoru súdu prvého stupňa na tejto skutočnosti nič nemení ani to, že v zápisnici o dražbe je uvedený lis označený ako „výrobná linka LZK 4000, v. č. 6420" a v záložnej zmluve ako „hmotný investičný majetok LZK 4000 I.A, v. č. 6420", pretože rozhodujúce je v. č. 6420. Z uvedeného súd prvého stupňa vyvodil záver, že je nesporné, že LZK 4000A v. č. 6420 bol pred vyhlásením konkurzu v rámci dražby odpredaný, a preto nemohol byť a ani nebol v čase vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka (11. 05. 2001) správkyňou zapísaný v súpise majetku úpadcu.

Ďalej uviedol, že zo zápisnice o dražbe vyplýva, že išlo o vykonateľný exekučný titul na peňažné plnenie na základe Notárskej zápisnice č. NZ 42/01 zo dňa 21. 03. 2001, pričom vydražiteľ (E. S., a. s.) zaplatil najvyššie podanie vo výške 5 181 990,-- Sk po udelení

príklepu. V zmysle § 125 ods. 6 Ex. por. prechodom vlastníctva na vydražiteľa zanikajú závädy viaznuce na veci. Nakoľko nešlo o úkon úpadcu, ktorým by došlo k ukráteniu pohľadávok ostatných veriteľov, zo strany SKP nebola ani podaná žaloba o odporovateľnosti právnych úkonov. Preto súd prvého stupňa dospel k záveru, že správkyňa pri zostavovaní súpisu konkurznej podstaty postupovala s odbornou starostlivosťou tak, ako jej to ukladá § 8 ods. 2 ZKV. Súd prvého stupňa nepripustil navrhnutý dôkaz navrhovateľa opäť uskutočniť obhliadku lisu LZK 4000 II. v. č. 6424, nakoľko v lisovni sa nachádza aj druhý lis rovnakého typu, pričom si navrhovateľ myslí, že na lise v. č. 6420 a 6424 došlo k výmene štítkov. Takýto navrhnutý dôkaz by neprispel k preukázaniu oprávnenosti navrhovateľa na právo na oddelené uspokojenie, nakoľko mal súd za preukázané, že predmetný lis bol pred vyhlásením konkurzu odpredaný. Právo odôvodňujúce oddelené uspokojenie musí trvať v dobe vyhlásenia konkurzu. Ak predmetná vec nie je zapísaná v súpise majetku konkurznej podstaty, nie je možné ju predať a výťažkom z nej uspokojiť nárok oddeleného veriteľa. Nakoľko v konaní mal súd prvého stupňa za preukázané, že predmetný lis bol odpredaný pred vyhlásením konkurzu, na základe čoho nie je zapísaný v súpise konkurznej podstaty úpadcu, bola žaloba navrhovateľa zamietnutá.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. s prihliadnutím na úspech účastníkov v konaní, keď trovy konania odporcu pozostávajú zo súdneho poplatku za podanie odvolania vo výške 199,16 eur (6 000,-- S.) a z trov právneho zastúpenia vo výške 893,16 eur v zmysle §§ 11 ods. 1 a 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. v znení vyhl. č. 649/2005 Z. z. Súd nepriznal právnemu zástupcovi odporcu náhradu hotových výdavkov za použitie motorového vozidla vo výške 10,37 eur + 23,08 eur, t. j. 33,45 eur, ale len 29,768 eur z dôvodu nesprávneho výpočtu.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a žalobe na určenie pohľadávky s nárokom na oddelené uspokojenie v celom rozsahu vyhovieť. Namietol, že podľa zistení Najvyššieho súdu predmetný lis patrí do konkurznej podstaty T., a. s. Uviedol, že v danom prípade išlo o jediný lis daného druhu a typu, nachádzajúci sa vo vlastníctve úpadcu, záložné právo navrhovateľa bolo zreteľne vyznačené tabuľkou s menom spoločnosti navrhovateľa, umiestnenej na predmete záložného práva a vznik záložného práva nebol nikdy úpadcom spochybnený. Úpadca si nedostatočne splnil svoju povinnosť pri súpise majetku a predmetný lis tam nezaradil,

pričom to bolo jeho povinnosťou.

Ďalej poukázal na to, že žalovaný neskúmal prevody majetku úpadcu spätne tri roky, nezaoberal sa dôvodnými námietkami navrhovateľa ohľadne lisu a umožnil vykonanie exekúcie na základe notárskej zápisnice zo dňa 21. 03. 2001, ktorá by ako exekučný titul nebola možná bez súčinnosti úpadcu, pričom v exekučnom konaní v prospech oprávneného - T. S., a. s., ktorú v tom čase zastupoval M. K., t. j. manžel správkyne konkurznej podstaty - žalovaného, bol vydražený lis - výrobná linka LZK 4000. Žalovaný sa teda vôbec nezaoberal možnosťou napadnutia právnych úkonov v súvislosti s neplatnosťou dražby, resp. odporovať týmto právnym úkonom. V danom prípade došlo k poškodeniu veriteľa.

Taktiež poukázal na to, že predmet záložnej zmluvy nikdy neopustil priestory úpadcu a nachádza sa v nich dodnes a tiež poukázal na to, že na dražbe nebol vydražený lis, ktorý je predmetom záložnej zmluvy zo dňa 26. 10. 1998, ale išlo o iný lis zapísaný v evidencii HIM úpadcu pod č. 51200007 lis s označením LZK 4000A. L Tento lis bol predmetom záložnej zmluvy, pričom vydražený bol lis nachádzajúci sa v zozname hmotného investičného majetku pod č. 128 s č. 51200028 a žalovaný nedokázal vysvetliť, ako je možné, že v zozname HIM ku dňu november 2000 sa už nenachádza položka 172 - lis pod inventúrnym číslom 51200007.

Ďalej navrhovateľ uviedol, že žalovaný mal napadnúť platnosť úkonov, ktorým bolo porušené predbežné opatrenie vydané Krajským súdom v Trnave, ktorým úpadcovi uložil zdržať sa úkonov smerujúcich k zmenšeniu majetku o technologické zariadenia, medzi inými aj lisu LZK 40001.A s výrobným číslom 6420.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie odporca v časti výroku o náhrade trov konania, a to cestovných náhrad. Navrhol v napadnutej časti zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa tak, že súd uloží povinnosť navrhovateľovi zaplatiť odporcovi náhradu trov konania vo výške 896,84 Eur. V odvolaní uviedol, že písomným podaním zo dňa 15. 12. 2010 uplatnil tiež náhradu za použitie motorového vozidla pri účasti na obhliadke lisu dňa 30. 03. 2010 v sume 23,08 eur s 19% DPH, ktorá bola určená ako násobok zákonnej sadzby 0,183 eur na 1 km a vzdialenosti 106 km, zvýšený o 19% DPH. Súd prvého stupňa však priznal náhradu za použitie motorového vozidla pri účasti na obhliadke lisu dňa 30. 03. 2010

len v sume 19,398 eur, teda násobok zákonnej sadzby 0,183 eur na 1 km a vzdialenosti 106 km, nezvýšený o 19% DPH. Právny zástupca odporcu preukázal v konaní, že je platiteľom dane z pridanej hodnoty, preto má za to, že sa náhrada za použitie motorového vozidla zvyšuje o daň z pridanej hodnoty podľa § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že považuje rozhodnutie súdu vo veci samej za vecne správne a navrhol ho v tejto časti potvrdiť. Súčasne navrhol priznať odporcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 77,29 Eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec v rozsahu podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a po prejednaní odvolania na nariadenom pojednávaní podľa § 214 ods. 1 písm. a/ O. s. p. dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a odvolaniu odporcu nie je možné vyhovieť.

Podľa ust. § 6 ods. 1, 2 zák. č. 328/1991 Zb. v znení neskorších zmien o konkurze a vyrovnaní (ZKV) Majetok podliehajúci konkurzu tvorí konkurznú podstatu (ďalej len „podstata“). Podstatu tvoria veci, byty a nebytové priestory, práva a iné majetkové hodnoty (ďalej len „majetok“), ktoré patrili dlžníkovi v deň vyhlásenia konkurzu, a majetok, ktorý dlžník nadobudol počas konkurzu, ako aj majetok, ktorým dlžník zabezpečil svoj záväzok.

Podľa ust. § 18 ods. 1 prvá veta ZKV Súpis podstaty (ďalej len „súpis“) vykoná správca podľa pokynov súdu s použitím zoznamu predloženého úpadcom.

Podľa ust. § 23 ods. 2 ZKV konkurzní veritelia pohľadávok, ktoré zostali sporné čo do pravosti, výšky alebo poradia, môžu sa domáhať určenia svojho práva v lehote určenej súdom. Žalobu musia podať na súde, ktorý vyhlásil konkurz, proti všetkým, ktorí pohľadávku popreli; smú sa v nej dovolávať len právneho dôvodu a poradia uvedeného v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní a pohľadávku môžu uplatniť len do výšky uvedenej v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 K 307/2000 zo dňa 11. mája 2001 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu T., a. s. v konkurze, C..

V konaní na súde prvého stupňa, po opakovanom doplnení dokazovania bolo zistené, že v zmysle účtovného stavu hmotného investičného majetku úpadcu ku dňu posledného dňa mesiaca december 1999 (č. l. 22) úpadca evidoval pod položkou 172, inventárnym číslom 51200007 lis kovací zap. LZK 4000A-I, iný kovací lis s totožným označením sa v účtovnej evidencii k obdobiu 12/1999 nenachádzal. V konaní ďalej bolo preukázané a zostalo nesporným, že navrhovateľ uzavrel platnú zmluvu o záložnom práve v spojitosti s dodatkom č. 3 ku zmluve o záložnom práve (č. l. 316, 474-476), predmetom ktorej bolo záložné právo na hnutelnú vec - lis LZK 4000 LA, výrobné číslo 6420 (po oprave v označení výrobného čísla), rok výroby 1982, výrobca: Šmeral Brno, inv. č. (v evidencii T., a. s.): 51200007. Podľa účtovného stavu hmotného investičného majetku úpadcu ku dňu posledného dňa mesiaca november 2000 (č. l. 33) úpadca evidoval lis kovací zap. LZK 4000A II. pod inventárnym číslom 51200028 a inventárne číslo 51200007 sa v účtovnom stave nenachádzalo. Ďalej bolo v konaní zistené, že dňa 19. 04. 2001 (22 dní pred vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu) súdna exekútorka JUDr. M. Z. vykonala v sídle exekútorského úradu Pribinova 23, 819 20 B., dražbu hnutelných vecí: výrobnú linku - LZK 4000, vyr. číslo 6420, pozostávajúcu z: 1./ lis kovací s príslušenstvom LZK 4000A-II, vyrobený firmou Šmeral Brno, vyr. č. 6420, 2./ lis ostrihovací s príslušenstvom LDO 500A - 4000-II, vyrobený firmou Šmeral Brno, 3./ ohrievačka materiálu SFIT ITO 1200 - 4000 - II, vyrobený Z. P., v evidencii HIM T., a. s., T., zariadenie vedené pod. č. 51200028. Dražba bola vykonaná na základe poverenia Okresného súdu Trnava na vykonanie exekúcie č. X., vedeného pod zn. 16 Er 731/01 zo dňa 02. 04. 2001, a vykonateľného exekučného titulu na peňažné plnenie, Notárska zápisnica vedená pod číslom NZ 42/01 zo dňa 21. 03. 2001, spísaná na notárskom úrade JUDr. J. K., notárkou so sídlom v B. Príklep bol udelený dražiteľovi E. S., a. s., N., IČO: X. (č. l. 34). Kúpnu zmluvou zo dňa 28. 02. 2003 dražiteľ E. S., a. s., N., IČO: X., previedol vlastníctvo predmetného lisu na kupujúceho H., a. s., so sídlom (v čase uzavretia zmluvy) C. a v deň uzavretia kúpnej zmluvy tento lis bol na základe preberacieho protokolu zo dňa 28. 02. 2003 odovzdaný kupujúcemu (č. l. 458, 461). V priestoroch výkonu obchodnej činnosti spoločnosti kupujúceho (právneho nástupcu) sa predmetný lis aj nachádzal v čase vykonania dokazovania nariadením ohliadky predmetného lisu (č. l. 443) súdom prvého stupňa. Tieto skutočnosti neboli spochybnené ani výsluchom svedka B. K., konateľa spoločnosti H. F., v odvolacom konaní.

Z uvedených skutočností je zrejmé, že neboli splnené podmienky citovaného ust. § 6

ods. 1, 2 v spojení s ust. § 18 ods. 1 ZKV, nakoľko v deň vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu predmetný lis nebol majetkom úpadcu a z tohto dôvodu nemohol byť zapísaný do konkurznej podstaty úpadcu.

Námietka navrhovateľa, že podľa zistení Najvyššieho súdu predmetný lis LZK 40001.A, výrobné číslo 6420, rok výroby 1982, výrobca Šmeral Brno, inv. č. (v evidencii T., a. s.) 51200007 patrí do konkurznej podstaty T., a. s., nie je dôvodná, pretože zo žiadneho v tejto veci vydaného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nevyplýva tvrdenie žalobcu (7 Obo 17/03-121, 3 Obo 210/05-167, 3 Obo 261/07-359). Odvolací súd vo svojom rozhodnutí (7 Obo 17/03) uviedol, že „Súd prvého stupňa určil, že predmetný lis LZK patrí do konkurznej podstaty úpadcu T., a. s., T. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom súdu prvého stupňa, keďže takýmto rozhodnutím prekročil oprávnenie súdu dané mu zákonom o konkurze a vyrovnaní. Žalobca, v prípade, že zistil neúplnosť súpisu konkurznej podstaty, mal postupovať tak, že o tejto skutočnosti mal informovať veriteľský výbor, resp. schôdzu konkurzných veriteľov, ako aj súd, ktorý je oprávnený vyžiadať si od správcu vysvetlenie a môže mu dať pokyny sám (§ 12 ZKV). Odvolací súd žalobu v tejto časti zamietol pre nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu.“

Odvolací súd poukazuje, v súvislosti s námietkou navrhovateľa, týkajúcou sa zanedbania povinnosti správcu skúmať prevody majetku úpadcu späťne tri roky na základe odporovateľných úkonov dlžníka, na to, že týmto nie je dotknuté právo navrhovateľa domáhať sa náhrady škody v rozsahu ust. § 8 ods. 2 ZKV.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že pre presnú identifikáciu hnutelnej veci - kovacieho lisu je rozhodujúce a určujúce výrobné číslo, ktoré je pre daný typ hnutelnej veci nezameniteľné, ako to potvrdil aj samotný výrobca predmetného lisu a účtovná evidencia vlastníka veci, v danom prípade evidenčné číslo, pod ktorým túto vec vlastník eviduje, nie je z hľadiska jeho identifikácie rozhodujúce. Preto, ak ohliadkou na mieste osadenia predmetnej veci sa nachádzal lis s výrobným číslom totožným s lisom predaným v dražbe novému vlastníkovi a lisom s výrobným číslom totožným v záložnej zmluve, predmetný lis nebol v čase vyhlásenia konkurzu v majetku úpadcu. Pochybnosti navrhovateľa o zámene označenia výrobného čísla predmetného lisu, vznesené po vykonaní ohliadky na mieste, navrhovateľ žiadnymi skutkovými okolnosťami nepodložil a ani

na odvolacom pojednávaní nezdôvodnil v rozsahu vzniku potreby ďalšieho dokazovania v tomto smere.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej v zmysle ust. § 219 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Súd prvého stupňa priznal žalovanému náhradu trov konania v zmysle ust. § 142 ods. 1 O. s. p. v časti náhrad hotových výdavkov za použitie motorového vozidla AUDI A4 podľa § 15 vyhlášky 655/2004 Z. z. a § 1 písm. b/ vyhlášky 632/2008 Z. z. na obhliadke dňa 30. 03. 2010 - spotreba 7,2 l/100 km, počet km 106, cena pohonných hmôt 1,359 eur s DPH za 1 liter (výpočet $7,2 \times 1,06 = 7,632 \times 1,359 = 10,37 + 7106 \times 0,183 = 10,37 + 19,398 = 29,768$ eur. Súd nepriznal právnenému zástupcovi odporcu náhradu hotových výdavkov za použitie motorového vozidla vo výške 10,37 eur + 23,08 eur, t. j. 33,45 eur, ale len 29,768 eur z dôvodu nesprávneho výpočtu.

Podľa ust. § 150 ods. 1 O. s. p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Odporca prvým úkonom, ktorý mu patrí, vo vyjadrení k návrhu navrhovateľa zo dňa 31. 10. 2001 uviedol, že navrhuje žalobu zamietnuť z dôvodu neplatnosti záložnej zmluvy v zmysle § 37 Obč. zák., ako aj z dôvodu neodovzdania veci záložcovi. Taktiež navrhol odporcu zamietnuť návrh, nakoľko podľa jeho vedomostí a listinných dokladov odporcu predmetný lis bol predaný v exekučnom konaní, bez toho, aby uvedené listinné doklady predložil súdu. Túto povinnosť si nespĺnil ani na prvom pojednávaní dňa 22. 03. 2002, z ktorého dôvodu (okrem návrhov na doplnenie dokazovania zo strany navrhovateľa) bolo pojednávanie odročené.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku o náhrade trov konania v zmysle ust. § 220 O. s. p. zmenil tak, že úspešnému odporcovi v konaní pred súdom prvého stupňa nepriznal náhradu trov prvostupňového

konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle ust. § 150 ods. 1 O. s. p. tak, že nepriznal odporcovi náhradu trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní dôvody osobitného zreteľa odvolací súd videl v tom, že predvolaná správkyňa konkurznej podstaty - odporca sa na pojednávanie nedostavila, právny zástupca odporcu z tohto dôvodu na otázky odvolacieho súdu nevedel podať požadované informácie.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 15. marca 2012

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová